

fart (Slengerik) med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagførersalær og Sagsomkostninger og Ed. Jeg deltager i det her stillede Ændringsforslag og skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse. Naar man er gaaet saa vidt som i § 279, hvor man tillader den, der erklærer, at han ifølge sin religiøse Tro ikke tør aflægge Ed, eller at han overhovedet ikke har nogen Religion, at afgive en Erklæring paa Ære og Samvittighed, bør man gøre Skridtet fuldt ud. Naturligvis skal der ikke finde nogen Undersøgelse Sted af, hvorvidt den vedkommende Erklæring er rigtig eller ej, og det vil sikkert blive ret mange Mennesker, der ville sige, at de ikke tør aflægge Ed, men saa skal man indrette det saaledes, at alle Borgere blive lige for Loven og fuldstændig afskaffe Ed og sætte den omtalte Forsikring i Stedet. Man opnaar den samme Betyggelse. For de allerfleste Mennesker vil Frygten for de borgerlige Domstole sikkert være tilstrækkelig til at faa dem til at sige Sandheden. For de Menneskers Vedkommende, der ikke have nogen Æresfølelse, tvivler jeg paa, at det, at de skulle aflægge Ed, vil holde dem mere tilbage end Udsigten til at blive haardt straffet, hvis det opdages, at de have talt Løgn. Hvis man indfører den Ordning, at Ed skal aflægges inden Forklaringen, vil det let, hvis det hele ikke skal blive alt for besværligt og formalistisk, kunne føre til noget saadant, som man har andre Steder, hvor man kysser paa Bibelen, og slikt vil ikke virke opbyggende for dem, der skulle se derpaa. Det bliver en ren Vanesag, noget, som i de allerfleste Tilfælde gøres ganske tankeløst. Naar man sætter Straf for falsk Forklaring, har man tilstrækkelige Midler til at faa Folk til at tale Sandhed. Og en saadan Forsikring paa Ære og Samvittighed, der dog for de allerfleste Mennesker er lige saa hellig som en nok saa dyr Ed, vil være tilstrækkelig til at bekræfte deres Vidnesbyrd.

Nanke: Jeg skal følge det Spor, som er blevet angivet af de fleste Talere i Dag, nemlig at holde sig til de Ændringsforslag, de selv have stillet. Ærede Medlemmer ville se, at jeg har stillet en hel Del Ændringsforslag, men jeg kan berolige dem med, at min Motivering skal blive ganske kort.

Mit første Ændringsforslag, Nr. 37 til § 100, gaar ud paa, at ingen Sagfører kan have fast Kontor i mere end een Underretskreds. Det er stillet dels for ikke at

begunstige Vinkelskriveriet, og dels — om jeg maa bruge det Udtryk — for at højne Sagførerstanden, og endelig ogsaa fordi jeg mener, at hvis denne Bestemmelse ikke indføres, vil der opstaa Strid med andre Paragraffer i Loven. Selv om Sagførernæring er en borgerlig Næring eller nærmer sig borgerlig Næring, skal der dog Justitsministeriel Bestalling til, og det forekommer mig derfor, at Sagførerne ikke ganske som Manufakturhandlerne og Vinhandlerne eller andre handlende skulle kunne oprette Filialer i Købstæderne og rundt omkring i Landet og konkurrere med de stedlige Forretninger. Det forekommer mig, at Sagførerne ere noget mere, og allerede det skulde være et Motiv til, at Sagførerne ikke oprette Kontorer eller Filialer omkring i Landet. Jeg har ikke noget imod, at Sagførerne holde Kontordage omkring paa Landet. Jeg finder det ganske naturligt, at en dygtig Sagfører drager ud til Folk, taler personlig med dem og erhverver sig Klientel. Jeg finder det ogsaa i Befolkningens Interesse, at den faar Adgang til at konferere med dygtige Sagførere paa den Maade, men derfra og til at have fast Kontor er der dog et Skridt. Vi maa jo ogsaa huske paa, at det i § 104 er foreskrevet, at Sagførerne kun maa have een autoriseret Fuldmægtig, og han skal bo, hvor Sagføreren har Kontor. Men naar det er Tilfældet, og Sagførerne desuagtet vil holde faste Kontorer paa andre Steder, maa det føre til, at han kommer til at holde Kontorbestyrere, om jeg maa bruge dette Udtryk, hvilket atter vil have til Følge, at disse give sig til at hjælpe paa egen Haand, ikke just til at føre Processer, for det kunde de ikke, men dog raade i den Slags Sager, og det vil let begunstige Vinkelskriveriet. Det tror jeg ikke vil være til Gavn for Sagførerstanden. Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at der i § 100 findes en Bestemmelse om, at Sagførere straks efter, at de have faaet Bestalling, skulle gøre Anmeldelse til Justitsministeriet om, i hvilken Retskreds de ville have deres Kontor, og der staar videre, at naar de flytte deres Kontor, skulle de inden 14 Dage efter dets Flytning til en anden Retskreds, gøre Anmeldelse til Justitsministeriet. Jeg kan ikke se rettere, end at det i § 100 er forudsat, at de kun maa have eet Kontor. Hvis det ikke var Tilfældet, maatte denne Bestemmelse i alt Fald se anderledes ud, og derfor mener jeg, at en Bestemmelse som den, jeg her har foreslaaet, maa være paa sin Plads. Desuden vil jeg gøre opmærk-